

Dol fijn, hoog en droog!

Geschreven door Jeroen

dinsdag, 31 maart 2009 19:34 - Laatst aangepast dinsdag, 31 maart 2009 20:01

Als je om 9 uur 's ochtends op het achterdek van een boot staat te kijken naar een groep toeristen in vol duikornaat, compleet met muts, bril en snorkel en de instructeur vertelt dat ze bij het signaal van de toeter in het water moeten springen en vervolgens zoveel mogelijk gekke geluiden moeten maken, een liedje moeten zingen en een dolfijn moeten nadoen vraag je je toch af wie hier voor de gek wordt gehouden. Als je dan om je heen kijkt en er zwemmen honderden dolfijnen om de boot, waarvan sommigen uit het water springen en een salto of flikflak achterover maken, weet je dat je in ieder geval op de juiste plek bent. Als na het signaal de groep toeristen in het water springt en de dolfijnen onder, langs en om ze heen zwemmen, wil je zelf ook zo snel mogelijk dat water in. Maar goed, wij zaten in de tweede groep en moesten dus nog even wachten. Intussen kon de fotocamera zijn werk doen, overal dolfijnen!

Als je dan zelf aan de beurt bent om het water in te gaan, kan je het toch niet laten om geluiden te gaan maken. Of dat nou effect had weet in niet, maar ik weet wel dat ik onder, langs en om mij heen dolfijnen zag zwemmen. Sommige zo dichtbij dat je ze wel kon aanraken als je zou willen. Een enkele keek je aan, of zwom een rondje om je heen. Wat een leuke beesten zijn dat toch! En hoe jammer dat we maar een half uur in het water mochten blijven. Voldaan bracht de boot ons weer naar de haven van Kaikoura.

Hier konden we ons voorbereiden op ons volgende avontuur. Een driedaagse wandeltocht langs de kust www.kaikouratrack.co.nz . Eerst naar de supermarkt om onze extra grote koelbox te vullen. We moesten namelijk zelf koken. De koelbox ging goed gevuld de auto in, want vervoer van de bagage en de koelbox werd tijdens de Track geregeld. We zouden dus in ieder geval niet omkomen van de honger. Aan de einde van de middag kwamen we aan in The Staging Post, al sinds lange tijd een rustpunt voor handelsreizigers

www.stagingpost.co.nz

, om ons mentaal voor te bereiden op de start van de wandeling de volgende dag. hier ging ook om 20.30 uur een uur het licht uit vanwege Earth Day. Lekker bij kaarslicht genieten van de heldere sterrenhemel.

De volgende dag werden we om 9.00 uur naar het startpunt gebracht. De hele tocht, 40 km, dus dat valt best mee, gaat over privaat land van drie landeigenaren / boeren. ja dat kan nog in dit land. Na een paar uur door de bossen berg op te hebben gelopen konden we genieten van het schitterende uitzicht over de kust van Kaikoura. Op de lunchlokatie hadden ze een 'shelter'gebouwd, op de top van de berg, compleet met bedden, een gasstel, water, thee, koffie, soep en tijdschriften. Het zonnetje scheen, nou dan wil je eigenlijk helemaal niet meer verder. Maar ook de afdaling was de inspanning waard en zo kwamen we bij 'The Loft' waar we de nacht zouden doorbengenen. Een schitterend appartement, van alle gemakken voorzien en met uitzicht op zee, naast een boerderij. De volgende ochtend mochten we met de boer mee op de

Dol fijn, hoog en droog!

Geschreven door Jeroen

dinsdag, 31 maart 2009 19:34 - Laatst aangepast dinsdag, 31 maart 2009 20:01

squad om samen met zijn honden de schapen naar een ander veld te dirigeren. Die beesten zijn trouwens best slim, zodra je het hek open zet weten ze waar het verse gras te vinden is.

Na deze blik in het boerenleven werd het tijd voor onze tweede dagwandeling. Je hoeft je helemaal niet in een duikpak te hijssen om dolfijnen te zien, want de dolfijnen zwommen voorbij terwijl wij langs de kust over het zwarte zand liepen.

Later meer, want het internetcafé gaat nu dicht.